

Marcin Podlaski

myśli nad ranem

Martynie

jeśli Tobie umrę, posadź mnie w donicy
i całuj po dłoniach żółtawozielonych,
abym mógł spijać rdzę Twoich przegryzionych warg,

czyniąc Cię trzcina cichą. ani jednym słowem
nie otwieraj okien: nie rozpraszaaj zapachu
jaśminu, którym będę dla Ciebie w pierwszych dniach.

całuj mnie po dłoniach wędnących przy Tobie
bez Ciebie. całuj. a gdy się uodpornisz,
wyjdź – zamknij nasz pokój – i idź całować świat.

z piętra: pejzaż na fortepian

zmierzchnica tłucze się o szybę w ucieczce przed
światłem kaganka; w piersiach
okruchy kokonu – poczerńiałe płatki róż.

w tym miejscu szkło jest
naprawdę magiczne,
zasnute mgłą kul ukazujących nieznanę:
uliczne piekło skrapla się w czyściec
poprzedzający spotkanie.

w gmachu naprzeciwko jak w myjni auta płyną
ścieżką oczyszczenia przez stacje dolnych okien.
ceglaste czoło wiatr przewinał
banerem raju
– obłokiem.

trupia główka zbita szybą w ucieczce przed blaskiem
kaganka; w piersiach
płatki,
zwijające się jak strzępy fotografii.

MARCIN PODLASKI

– urodzony 1993 roku, doktorant językoznawstwa, studiuje na Uniwersytecie Masaryka w Brnie. Laureat XIII Połowu Poetyckiego organizowanego przez Biuro Literackie [2018]. Publikował m.in. w czasopiśmie: „Tears in the Fence”, „Helikopter”, „Wakat”, „Wizje”, „Stoner Polski”, „Salon Literacki”, „Féerie”, „Tlen Literacki”, „Inter-. Literatura-Krytyka-Kultura”, a także w „biBLiotece” Biu-

ra Literackiego, w Pocztówkach Literackich Karola Maliszewskiego oraz na stronie wydawnictwa j. Zdobywca kilku wyróżnień w ogólnopolskich konkursach poetyckich (m.in. O Laur Opina, Miłowy Słup, Poetycki Lombard) oraz nagrody I miejsca w kategorii debiut Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego im. Haliny Poświatowskiej (2018). Mieszka w Brnie.